

ชื่อพื้นเมือง : ยางกล่อง,ยางดั่ง,ยางวาด,ยาง,ยางหัวแหวน

ไม้ต้น ขนาดใหญ่ผลัดใบ สูงถึง 40 ม. เปลือกสีน้ำตาลอมเทา เรียบ ต้นอ่อนมีช่องอากาศทั่วไป เมื่อแก่เปลือกเริ่มหยาบและแตกเป็นเกล็ด ใบ รูปรีถึงขอบขนานหรือกึ่งรูปไข่ กว้าง 4-10 ซม. ยาว 8-18 ซม. ปลายแหลมสั้น โคนทู่หรือสอบแคบ ขอบเป็นคลื่นเล็กน้อย ยอดอ่อนมีขนสีน้ำตาลอ่อน ใบแก่มีขนโดยเฉพาะบนเส้นกลางใบด้านบน มีขนสีทองจางและตามขอบใบด้านล่าง เส้นใบ 14-18 คู่ ก้านใบยาว 2-4 ซม. มีขนละเอียดเมื่อยังอ่อน ต่อไปเกลี้ยง ทุใบรูปใบหอกแคบ กว้างประมาณ 1 ซม. ยาวประมาณ 5 ซม. ด้านนอกมีขนแน่น ด้านในเกลี้ยง กิ่งก้านค่อนข้างเล็กเรียว เมื่อมีขนสีน้ำตาลอมเหลืองหม่น ดอกสีครีมมีช่อดอกรวมแดงเข้มจากกึ่งกลางกลีบดอกลงไป ขนาด 3.5-4 ซม. ออกเป็นช่อยาวถึง 9 ซม. ที่ปลายยอดและซอกใบ มีขนละเอียดถึงค่อนข้างเกลี้ยง กลีบเลี้ยงไม่มีสัน เกสรเพศผู้ประมาณ 30 อัน อับเรณูเรียวแคบบนก้านชูสั้น อับเรณูปลายมีรยางค์เรียวยาวประมาณ 2 เท่าของอับเรณู รังไข่รูปแจกันเรียวยาวไปยังก้านเกสรเพศเมีย ซึ่งสั้นกว่าเกสรเพศผู้ มีขนในครึ่งล่าง ผลมีปีกใหญ่ 2 ปีก กว้าง 1.5-2.5 ซม. ยาว 10-14 ซม. เป็นรูปช้อน แคบ ปลายทุโคนไม่พับ ส่วนอีก 3 ปีก สั้น รูปไข่กว้างหรือกลม ยาว 1.5-2 ซม. โคนพับ ตัวผลกลมขนาดประมาณ 2 ซม. ไม่มีสัน มีขนกระจายเมื่อยังอ่อนต่อไปเกลี้ยง พบทั่วไปในภาคภาคใต้ ในป่าดิบหรือกึ่งป่าดิบสูง 900 ม.



ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, ไชมอน พินดา สิทธิสุนทร กองกานดา ชยามฤต ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม - พิมพ์ครั้งที่ 1.-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คบไฟ. 2558. 768 หน้า
ภาพประกอบ : ภาพบน : มานพ ผู้พัฒน์ ภาพกลาง-ล่าง : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี